

အောင်မြင်စာပေ ၊ နှိပ်စက်ရေးကြမ်း ဝတ္ထု သစ်

ကြိတ်ကြိတ်

ဝင်းဂိတ်၏ ပျောက်ဆုံးနေသော ရတနာသိုက်

ကျေးဇူးတင်မှတ်တမ်း

ဤဝတ္ထုကို ရေးသားဖြစ်ရန် ဇာတ်လမ်းကျောရိုးနှင့် တကွ ဝင်းဂိတ် နှင့် ပတ်သက်သော အချက်အလက်များကို တကူးတက ရှာဖွေစုဆောင်း ပေးခဲ့သော ဆရာကြီးဦးလှမိုး (လှမိုး-ပညာရေး)အား အထူးကျေးဇူးတင် ပါကြောင်း မှတ်တမ်း တင်ပါသည်။

(စာရေးသူ)

*

ဒဿနလက်ဆောင်

*မိန်းမတို့ ဣန္ဒြေ ...

ရွှေပေးလို့ မရ ဆိုတဲ့ တင်စားမှု ရှိပေမယ့်

ငွေပေးရုံနဲ့ ကျတဲ့ ဣန္ဒြေမျိုးတွေလည်း

အများကြီးရှိပါတယ်။

ဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့....

ငွေတစ်ဆစ်ကို...

ရွှေဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့ မလွယ်ပေမယ့်

ရွှေတစ်ဆစ်ရှိရင်တော့

ငွေချစ်တဲ့ လူတွေကို ဖြားယောင်း၍ ရနိုင်ပါတယ်၊

လို့ တင်စားမှုပြုထားတာရှိပါတယ်။

*အောင်မြင်မှုဆိုသည် မှာ ..

အားထုတ်ကြိုးစားသူများ အတွက် ရလဒ်ဖြစ်ပါသည် ၊

ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းအတွက်

ဘာမှ ဆုံးရှုံးစရာမရှိပါ...

အောင်မြင်ပါက..

အကျိုးခံစားမှုများ စွာ ရနိုင်ပါသည် ။

*ရေသောက်အမြစ်အားကောင်းသည့် သစ်ပင်သည်

ကိုင်းကျိုးကျသော်လည်း

ဆက်လက်ရှင်သန်နိုင်ပါသည် ။

ဘဝအခြေခံ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သူသည်

အခက်အခဲ ဆုံးရှုံးမှုများ နှင့် ကြုံရသော်လည်း

ဆက်လက်ရုန်းကန်နိုင်ပါသည် ။

*အချစ်သည် ..

မျက်စိနှင့် ကြည့်၍ ကြည်နူးခံစားရသည် ထက်

အတွေးဖြင့် ခံစားရသည် က

ပို၍ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိလေသည် ။

*အချစ်ကို ချစ်တယ်လို့ ပြော၍

သက်သေထူစရာ မလိုပါဘူး၊
ဘယ်လောက်ချစ်ကြောင်း
သူသိအောင် ကြိုးစားဖို့ သာ ရှိပါတယ်။

*အသံမြည်သော
သာယာသောအသံ မရှိသည့် ခေါင်းလောင်းသည်
တန်ဖိုးမရှိပါ...
နှလုံးသားတွင် ကိန်းအောင်းနေသော
ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို
ထိုက်တန်သောလူလက်ထဲ ရောက်အောင်
မလုပ်နိုင်မချင်း တန်ဖိုးရှိမည် မဟုတ်ပါ။

*အရည်အသွေးကောင်းများ အလိုရှိလျှင်...
သင်ရပြီးသကဲ့သို့ စိတ်ထားပြီး ကြိုးစားကြည့်ပါ၊
တကယ်ရနိုင်သောနည်းလမ်းကို သင်တွေ့ရပါလိမ့်
မည်။

*မစ္ဆရီယစိတ်သည်
ထိုစိတ်ကို သိုလှောင်ထားသူကိုသာ
ပြန်လည်ဒုက္ခပေးလေ့ရှိသည် ။

*သင်က ဂရုစိုက်လျှင်
သူက အကျိုးပြုပါသည်
သင်က သူ့ကို တန်ဖိုးထားလျှင်
သူက အောင်မြင်မှုကို ပေးနိုင်ပါသည်။ ။
သူဆိုသည် မှာ 'အလုပ်' ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ။

*ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ကြည့်သောအခါ
ချစ်သူမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ
ပန်းဥယျာဉ်တစ်ခု တွေ့ရပါတယ်...
မုန်းတီးနာကျည်းမှုနှင့် ကြည့်သောအခါ
မုန်တိုင်းဝင်ပြီးစ အမှိုက်ပုံနှင့် တူလေတော့သည်။ ။

*ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို
အချိန်ဆိုသောအရာက
ပွန်းပဲ့ပါးလွှာသွားအောင် ပြုလုပ်လေ့ရှိတယ်၊
ထပ်မံဖြည့်ဆည်းဖို့ ကတော့
နှစ်ဦးသဘောတူ လုပ်မှ ရနိုင်ပါတယ်။

အခန်း (၁) မြန်မာပြည်မြောက်ဖျားမှ ခြင်္သေ့များ

ယခုရေးသားမည့် ဝတ္ထု၏ အခြေခံ မြစ်ဖျားခံရာ အကြောင်းမှာ (၁၉၄၃)ခုနှစ်ဝန်းကျင်တွင် မြန်မာပြည် မြောက်ဖျား ပိုင်းတစ်ခုလုံး ဂျပန်တပ်များ သိမ်းပိုက်ထားသောအချိန်၌ ဖြစ်သည်။

(၁၉၄၂)ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ ဗြိတိသျှတို့ ဆုတ်ခွာ ပေးရပြီးနောက် ဂျပန်တပ်များက ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြလေသည်။

ဂျပန်တပ်များမှာ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာ ပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် တိုင်းရင်းသားများ အပေါ် ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ရာ ဖက်ဆစ်ဂျပန် ဆန့်ကျင်ရေးအတွက် လျှို့ဝှက်စွာ ဆောင်ရွက်နေခဲ့ကြသောအချိန်လည်း ဖြစ်သည်။

ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေးတွင် ဘီအိုင်အေ(ဗမာ့လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်၊ ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်နှင့် ဗမာ့ မျိုးချစ်တပ်မတော်တို့ပါဝင်ခဲ့ကြလေသည်။) ထိုအချိန်တွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ အထိနာစွာဖြင့် ဆုတ်ခွာ သွားခဲ့ရသော ဗြိတိသျှတပ်များကလည်း ဂျပန်တပ်များကို တိုက်ထုတ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံကို တစ်ကျော့ပြန်ဝင်ရန် ကြိုးပမ်းအားထုတ်နေသောအချိန်ဆိုကလည်း မမှားပေ။

(၁၉၄၃)ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ(၇)ရက်နေ့တွင် ဗြိတိသျှတပ်မှ ဗိုလ်ချုပ်ဝင်းဂိတ် ဦးဆောင်သောတပ်သည် မြန်မာပြည် မြောက်ဖျားသို့ ဝင်ရောက်

၍ ဂျပန်များ ၏ နောက်ကျောဘက်မှ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် ကြိုးပမ်း အားထုတ်ကြလေသည်။ ။

လူ(၃၀၀၀)၊ လား(၁၀၀၀)၊ နွားများ နှင့် ဆင်ကောင်ရေ အနည်းငယ် တို့ နှင့် ဂျပန်တပ်များကို ပြန်လည်ထိုးစစ်ဆင်ရန် ချင်းတွင်းမြစ်ဖျားဘက်သို့ ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ ။

စစ်ကြောင်းများ ၏ အဓိက ရည်မှန်းချက်မှာ ဂျပန်တို့ ၏ ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းများကို နှောင့်ယှက်တိုက်ခိုက်ခြင်း၊ ပစ္စည်းသိုလှောင်ထားသောတပ်များကို လျှပ်တပြက် ဝင်ရောက် ၍ ဖျက်ဆီးခြင်း၊

ဂျပန်တပ်များ ရပ်တည်ရာမရဘဲ ပြိုကွဲသွားစေရန် ဝင် ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် ရည်ရွယ်ချက်များ ဖြင့် ဖြစ်သည်။ ။

ဝင်းဂိတ်အနေနှင့် ထိုအစီအစဉ်များကို ရေးဆွဲရာတွင် ဗြိတိသျှအရာရှိတချို့နှင့် အတိုက်အခံ ပြုလုပ်ပြီးမှ စီစဉ်ဆောင် ရွက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ။

၎င်းဖွဲ့စည်းထားသော လူအင်အားနှင့် ဂျပန်တပ်တစ်ခု လုံး ပြိုကွဲသွားအောင် မတတ်နိုင်စေကာမူ ကစဉ်ကလျားနှင့် တပ်ပျက်သွားအောင် ပြုလုပ်၍ တောတွင်းမှ ပြန်ထွက်နိုင်ရန် အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်လေသည်။ ။

ဝင်းဂိတ်ဦးဆောင်သောတပ်မှာ လက်ရွေးစင် ဖွဲ့စည်း ထားသော ချင်းဒစ်တပ်ဖြစ်သည်။ ။

ထိုအချိန်က ဗိုလ်ချုပ်ဝင်းဂိတ်မှာ တပ်မဟာမှူးအဆင့် သာ ရှိသေးသည်။ ။

ချင်းတွင်းမြစ်ဖျားတလျှောက် ခရီးဆက်ရာမှာ ခရီးကြမ်းသောကြောင့် အခက်အခဲများ စွာတို့ နှင့် ရင်ဆိုင်ရသည်။ ။ ဒေသခံ များ

ကို လမ်းပြအဖြစ် ငှားရမ်းရသည် တွင် လမ်းပြအတွက် စားနပ်ရိက္ခာနှင့် ရွှေဒင်္ဂါးများကို ပေးရလေသည်။ ။

ထိုအချိန်က မြောက်ဖျားဘက်တွင် နာဂများ ရှိရာ ၎င်း တို့ ကိုပင် လမ်းပြရန်အတွက် ခေါ်ရသည်။ ။

အချို့နာဂရွာများ သို့ ဝင်သောအခါ ရန်သူထင်သဖြင့် လျှပ်တပြက် တိုက်ခိုက်ခြင်းများ နှင့် ပင် ကြုံကြရသည်။ ။

သို့သော် ချင်းဒစ်တပ်တွင် ဂေါ်ရခါးလူမျိုး အတော်များ များ ပါရာ ၎င်းတို့ က နာဂများ နှင့် အဆင်ပြေအောင် ဆက်ဆံခိုင်း ရလေသည်။ ။

မြန်မာပြည်မြောက်ဖျားသို့ ပထမဆုံးအကြိမ် ပြန်လည် ဝင်ရောက်လာသော ဝင်းဂိတ်ဦးဆောင်သည့် ချင်းဒစ်တပ်များ မှာ ဂျပန်တို့ ၏ နောက်တန်းစစ်မျက်နှာများကို ကောင်းစွာဒုက္ခ ပေးနိုင်ကြလေသည်။ ။

နယ်မြေခံများ အကူအညီနှင့် ပျောက်ကြားစနစ်ဖြင့် ဝင် ရောက်တိုက်ခိုက်ပြီး ဂျပန်တို့ ၏ ဆက်သွယ်ရေးစနစ်များ ၊ ရိက္ခာ စခန်းများ ပျက်စီးအောင် ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ ။

သို့သော်လည်း ရန်သူတို့ ၏ လက်ချက်ကြောင့် သော် လည်းကောင်း၊ သဘာဝဘေးဥပါဒ်များကြောင့် သော်လည်း ကောင်း၊ သားရဲတိရစ္ဆာန်များ ရန်ကြောင့် သော်လည်းကောင်း သေကြေပျက်စီးမှု ရှိကာ လူအနည်းငယ်သာ ပြန်လည်ထွက်ခွာ နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ။

သို့သော်လည်း ဝင်းဂိတ်အနေနှင့် ၎င်းစီမံသော စစ်ဆင် ရေးတစ်ခု အောင်မြင်ကြောင်း လက်တွေ့ပြသနိုင်ခဲ့လေသည်။ ။

ဗြိတိသျှအရာရှိကြီးအတော်များများကတော့ ဝင်းဂိတ် ရေးတင်သော အစီရင်ခံစာကို ဖတ်ပြီး နှာခေါင်းရှုံ့သူကရှုံ့၊ မျက်နှာမဲ့သူက မဲ့ကာ အထ

င်မကြီးခဲ့ကြပေ။

သူတို့ စိတ်ထဲ၌ မူ ဝင်းဂိတ် စီမံသောစစ်ဆင်ရေးကို သာမန်စစ်ဆင်
ရေးတစ်ခုမျှသာ အထင်သေးကြသည်။ ။

အသိအမှတ်မပြုခဲ့ကြပေ။

ဝင်းဂိတ်ကတော့ မည်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်ဘဲ ၎င်းအလုပ် ကိုသာ ဆက်
လက်လုပ်ကိုင်လေသည်။ ။

ပထမတစ်ကြိမ်က ရိက္ခာအခက်အခဲကြောင့် တပ်ပြန်
ဆုတ်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်ရာ နောက်တစ်ဖန် ချီတက်သောအခါ လေတပ် ဖြင့် ရိ
က္ခာထုပ်များ ချပေးရန် စီမံလေသည်။ ။

ထိုအစီအစဉ်ကိုလည်း လေတပ်အရာရှိများက သ ဘောမကျကြပေ။

သို့သော်လည်း မြန်မာပြည်မြောက်ဖက် တောနက် အ တွင်းမှာ ရော
က်နေသော စစ်သားများ ရှိရာသို့ လေယာဉ်ပျံများ ဖြင့် ပျံဝဲကာ ရိက္ခာနှင့်
စစ်လက်နက်ပစ္စည်းအထုပ်များ ချပေးကြ သည်။ ။

နယ်ခံရွာသားများမှာ ထိုအလုပ်ကို စိတ်အားထက်သန် စွာ လုပ်ကြ
သလောက် လေယာဉ်ဖြင့် ချပေးသော လေတပ်သား များကတော့ စိတ်
အားထက်သန်မှု မရှိဘဲ ဝတ္တရားကျေရုံနှင့် ဖြစ်သလို ချပေးရာ ရိက္ခာထု
ပ်အတော်များများမှာ သူတို့ မရလိုက် ဘဲ ဂျပန်တပ်များကသာ လက်ဦး
မှု ရကာ ကောက်ယူသွားသော ကြောင့် ရိက္ခာပြတ်သည့် အဖြစ်မျိုးနှင့်
ကြုံကြရသည်။ ။

ဂျပန်တပ်များ သိမ်းပိုက်ထားသော နယ်မြေအတွင်းမှာ အရဲစွန့်၍ ဝ
င်ရောက်နေကြသော ချင်းဒစ်တပ်များမှာ စစ်ဆင် ရေးကြောင့် ပင်ပန်း
ဆင်းရဲမှုဒဏ်များ ခံနေရသည့် ကြားမှ ရိက္ခာ ပြတ်သောဒုက္ခကိုပါ ခံကြ

ရလေရာ များ စွာစိတ်ဓါတ်ကျကာ ဒေါသလည်း ဖြစ်ကြရသည်။ ။

ထိုအကြောင်းကို ဝင်းဂိတ်က အိန္ဒိယစစ်ဌာနချုပ်သို့ အကြောင်းကြားလေရာ လေပြင်းမုန်တိုင်း ကျနေသောအချိန် တွင် ရိက္ခာများ တင်ထားသောလေယာဉ်ပျံသည် မြေနီရွာပေါ် သို့ ရောက် လာလေတော့သည်။ ။

လေပြင်းမုန်တိုင်းများ ကျနေသောကြောင့် လေယာဉ် ဆင်းရန် ပြုလုပ်ထားသောကွင်းနှင့် အမှတ်အသားပြုကာ ထွန်း ပေးထားသော မီးရောင်အမှတ်အသားများ လည်း တစ်ခုမှ မတွေ့ နိုင်တော့ပေ။

လေယာဉ်မှူးက လေယာဉ်ဆင်းသက်ရန် မဖြစ်နိုင် သည်ကတစ်ကြောင်း၊ ဝန်အပြည့်နှင့် တောင်များကို ကျော်၍ ပျံသန်းရန် မဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းတင်ဆောင်လာသော ပစ္စည်းများကို ချင်းတွင်းမြစ်တစ်နေရာ၌ ရှိနေသော ချင်းဒစ်တပ် များ ရှိရာသို့ မှန်း၍ ပစ်ချပေးရန် စီမံလေသည်။ ။

သို့သော်လည်း လေယာဉ်မှူး ရွေးချယ်သောနေရာမှာ ချင်းဒစ်တပ်များ နှင့် မနီးဘဲ ဂျပန်တပ်များ စခန်းချနေသော နေရာနှင့် တစ်မိုင်နှစ်မိုင်ခန့်သာ ကွာဝေးသောကြောင့် ချပေး သမျှပစ္စည်းများကို ဂျပန်တပ်များက အားလုံးကောက်ယူသွား လေတော့သည်။ ။

ချင်းဒစ်တပ်များမှာ ဘာမှ မရလိုက်ကြပေ။

ဂျပန်တပ်များ ကောက်ယူသွားသောအထုပ်များမှာ ရိက္ခာထုပ်များ ချည်းဆိုလျှင် မထောင်းတာပေ။

စစ်ရေးအတွက်လည်း ဘာမှ ဘေးအန္တရာယ်မရှိနိုင်ပေ။

သို့သော်...

လေယာဉ်ပေါ်မှ ချပေးခဲ့သောပစ္စည်းများ တွင် စစ်ဌာန ချုပ်သုံးခုနှင့် စစ်ကြောင်းငါးကြောင်းတို့ အတွက် လျှို့ဝှက်စီမံချက် များ ပါဝင်လေရာ ရန်သူတို့ အား စစ်အင်္ဂါတစ်ခုလုံး လက် ဆောင်ပေးလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။ ။

ဂျပန်တို့ မှာ ထိုအိတ်များ ရသောအခါ အိတ်များကို ဖွင့်၍ စစ်ဆေးကြရာ လျှို့ဝှက်စာများကို တွေ့ရှိသွားလေသည်။ ။

ထိုစာများကို ဖတ်ရှုရသောအခါ ဗြိတိသျှတပ်များ ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို သိသွားကြလေတော့သည်။ ။

သူတို့ ပိုင်နက်ထဲမှာ မည်သည့် တပ်များ ရောက်ရှိနေ သည် ၊ မည်သူက ဦးဆောင်ဦးစီးပြုလာသည် ကိုပါ သိခွင့်ရသွား ကြလေတော့သည်။ ။

၎င်းတို့ တပ်များ နှင့် အနီးဆုံးမှာ ရောက်နေသော ဝင်း ဂိတ်၏ ချင်းဒစ်တပ်များ ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို သိရှိသွားပြီး နောက် လိုက်လံရှာဖွေ ချေမှုန်းရန် စီမံဆောင်ရွက်ကြလေတော့ သည်။ ။

တကယ်တမ်း ဂျပန်တပ်များ နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့၍ တိုက် ခိုက်ကြသော အခါမှာ ဝင်းဂိတ် ခေါ်ဆောင်လာသောစစ်သား များမှာ အရည်အချင်း မပြည့်ဝဘဲ အတွေ့အကြုံ နည်းကြသော ကြောင့် အရှုံးဖြင့် ရင်ဆိုင်ကြရ လေသည်။ ။

တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ နည်းကြသောကြောင့် ရန်သူများ နှင့် အနီးကပ် ရင်ဆိုင်တိုးသောအခါ 'လှံစွပ်ထိုး' တိုက်ခိုက်ရန် အမိန့်ပေးသည် ကိုပင် မလုပ်ဝံ့ကြဘဲ ထွက်ပြေးသူက ပြေးကြ လေသည်။ ။

တိုက်ပွဲအတွင်းမှ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ အပြင်းအထန်ရသော စစ်သားများ ကို မကယ်နိုင်သောကြောင့် သစ်ပင်ချုံနွယ်များ အတွင်းမှာ ဒီအတိုင်း

ထားခဲ့ရပေသည်။ ။

စစ်တပ်ကို အုပ်ချုပ်တာဝန်ယူနေရသော ခေါင်းဆောင် အနေနှင့် လည်း ထိုကဲ့သို့ မပြုလိုသော်လည်း နောက်တန်းမှ လည်း အကူအညီမရ၊ အဆက်အသွယ်ကပြတ်၊ ဆေးဝါးနှင့် ရိက္ခာကလည်း မရှိတော့သဖြင့် ဒီ အတိုင်းပင် ထားခဲ့ကြရလေ သည် ။

ထိုသို့ထားခဲ့ကြရာ အချို့လည်း ဒဏ်ရာကြောင့် သေ ကြသည် ။ အချို့လည်း ရောဂါဝင် လာပြီး သေကြသည် ။

အချို့မှာ လည်း ဂျပန်တပ်များက ရှာဖွေတွေ့သွားသော ကြောင့် ရက်ရက်စက်စက် သတ်ပစ်သောကြောင့် သေဆုံးသွား ကြလေရာ စစ်သားများမှာ အတော်လျော့သွားခဲ့လေသည် ။

မတ်လကုန်ခါနီးတွင် ချင်းဒစ်များ သည် ပင်ပန်းလွန်း သောကြောင့် ပိန်ချုံးချည့်နဲ့ လာကြလေပြီ၊

ထိုအချိန်မှာ ပင် ဝင်းဂိတ်၏ စစ်ကြောင်းများအား အခြေ ခံစခန်းသို့ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာရန် အိန္ဒိယပြည်မှ အမိန့်ရောက်လာ လေတော့သည် ။

ထိုအမိန့်ရောက်လာသော်လည်း ဝင်းဂိတ်က မနာခံဘဲ ရှိတာ ရှာဖွေစားပြီး ကြံကြံခံနေရန် စိတ်ကူးလိုက်သေးသည် ။ သို့သော်လည်း တပ်သားများကို စစ်ဆေးကြည့်သောအခါ နောက်ထပ်ကြာကြာ ခံနိုင်ရည်ရှိတော့မည်မဟုတ်ကြောင်း ရိပ်မိ လေသည် ။

တပ်သားများ သည် ခံနိုင်ရည်ခွဲနှင့် အတူ စိတ်ဓါတ်ပါ ကျဆင်းနေသည် ကိုလည်း သတိပြုမိလေသည် ။

တပ်သားမှာ တုန်လှုပ်ချောက်ခြားနေသော အမိက အချက်မှာ ဒဏ်ရာရသောသူများကို မသယ်နိုင်သဖြင့် ချုံပုတ် များ အတွင်းမှာ ဖြစ်သလို

ထားခဲ့ရသဖြင့် သေကြေရသောအဖြစ် ကြောင့် ပင်ဖြစ်ပေသည်။ ။

အကယ်၍ ရှေ့သို့ ချီတက်သွားသောတပ်များကို မှီ အောင် မလိုက်နိုင်သောကြောင့် သစ်ပင်မှာ မှီ၍ ကျန်ခဲ့လျှင် လည်း ကျန်သူများက မည်သို့မှ အကူအညီမပေးနိုင်ပဲ ဒီအတိုင်း ပင် ထားခဲ့ရလေသည်။ ။

ဝင်းဂိတ်အနေနှင့် လည်း မိမိတပ်သားများကို ထိုကဲ့သို့ ထားခဲ့ရသည်ကို စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်မိသော်လည်း သူကိုယ်တိုင် က ဘာမှ မတတ်နိုင်အောင်ဖြစ်နေတော့သည်။ ။

သို့သော်လည်း ဂျပန်တပ်များကလည်း နောက်မှ လိုက်လံရှာဖွေနေပြီဖြစ်သောကြောင့် မနားဝံ့ကြပေ။

နောက်ဆုံးတော့ လူသူအပေါက်အရောက်နည်းသော နေရာများတွင် လျှို့ဝှက်စွာ နေထိုင်သော နာဂအချို့ကို လမ်းပြ ခိုင်း၍ ထွက်ရာမှ ကံအားလျော်စွာ လွတ်မြောက်ခဲ့ကြလေသည်။ ။

စစ်ဆင်ရေး စထွက်စဉ်က လိုက်ပါသွားသော တပ်သား (၃၀၀၀)အနက် နှစ်ထောင်ကျော်သည် အိန္ဒိယသို့ ပြန်လည် ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ။

တပ်သားအနည်းငယ်မှ လွဲ၍ အတော်များများမှာ ၎င်း၏ စစ်အသုံးအဆောင်များကို ပြန်လည်သယ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ။ တပ်သား(၁၀၀၀)နီးပါး ပျောက်ဆုံးကျန်ခဲ့သည် မှာ (၄၅၀)မှာ တိုက်ပွဲကျဆုံးမှုများ ဖြစ်သည်။ ။

ကချင်တပ်သား(၁၂၀)ကျော်တို့ မှာ မူလတပ်နှင့် ပြန် မလိုက်ကြတော့ဘဲ မြန်မာပြည်မြောက်ဖျားမှာ ပင် နေခဲ့ကြလေသည်။ ။

ကျန်တပ်သားများကတော့ ဂျပန်များ လက်သို့ ကျ ရောက်သွားပြီး ရက်ရက်စက်စက် အသတ်ခံခဲ့ကြလေသည်။ ။

အကျအဆုံးများ စွာနှင့် ပြန်ရောက်လာသော ဝင်းဂိတ် ၏ ချင်းဒစ်တပ်အခြေအနေနှင့် တပ်သားများ ၏ အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး သေနာပတိစစ်ဌာနချုပ်မှာ လည်း မျက်လုံးပြူးသွားလေ သည် ။

၎င်းတို့ ပေါ့လျော့မှုကြောင့် ရိက္ခာများ မရောက်သည့် အပြင် လေတပ်မှ ဖြစ်သလို ချပေးသောအထုပ်များမှာ ရန်သူ ဂျပန်များ လက်ထဲသို့ ရောက်သွားသောကြောင့် လျှို့ဝှက်ချက် များကို သိရှိသွားပြီးနောက် လိုက်လံချေမှုန်းခြင်း ခံကြရသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ အထိနာခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း သိကြလေသည် ။

သို့သော် လွန်သွားခဲ့ချေပြီ။

ဝင်းဂိတ်က ၎င်းတပ်ကို ချင်းဒစ်ဟု အမည်ပေးထား ခြင်းမှာ 'ခြင်္သေ့' ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည် ။

ခြင်္သေ့သည် ရန်သူနှင့် တိုက်ခိုက်ရာတွင် ရဲဝံ့သည် ။ အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးတမ်း အသက်ပေး၍ တိုက်ခိုက်လေ့ရှိသော ကြောင့် ထိုအမည်ကို ရွေးပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။

ယခု ပထမအကြိမ် စစ်ဆင်ရေးမှာ တော့ သူ၏ ချင်းဒစ် တပ်များမှာ ဂျပန်တပ်များကို မရှုမလှ အရှုံးပေးခဲ့ကြရလေသည် ။

အခန်း(၂)

ချင်းဒစ်များ အတွက် ကံကြမ္မာအလှည့်အပြောင်း

တကယ်တော့ ထိုစစ်ဆင်ရေးကြီးတစ်ခုလုံး၏ အဓိက သော့ချက်မှာ အော့ဒ်ဝင်းဂိတ်ပင်ဖြစ်သည်။ ။

သို့သော် ဝင်းဂိတ်ကို အခြားအရာရှိများက မနာလိုကြ ပေ။ သူတို့ အတိုက်အခံများ စွာရှိသည်။ ။ လန်ဒန်မြို့စစ်ရုံးမှ သူ၏ အတိုက်အခံများ ကလည်း အချိန်ကို စောင့်နေကြခြင်းဖြစ် ၏။

၎င်းတို့ သည် အခွင့်သင့်လျှင် ဝင်းဂိတ်၏ အကြံအစည် များ ၊ ရည်ရွယ်ချက်များ ပျက်စီးအောင် အခွင့်ကောင်း စောင့်နေ ကြသည်။ ။

နောက်တစ်ဖန် စစ်ဆင်ရေး စခန်းသောအခါ သူ၏ အတွင်းရန်သူများ ဆုတောင်းနေကြသည့် အတိုင်း ဖြစ် လာလေ တော့ သည်။ ။

လာလာဂတ် လေယာဉ်ကွင်းပေါ်တွင် စက်မဲ့လေယာဉ် များ နှင့် ဆွဲလေယာဉ်များ စုဝေးနေကြသည်။ ။

သစ်ပင်၊ ချုံပုတ်များကြားမှာ သိုဝှက်ထားသော မြေထိုး စက်၊ မြေညှိစက်များမှာ စက်မဲ့လေယာဉ်ပျံပေါ်သို့ တင်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေကြလေပြီ။

ဗြိတိသျှ၊ အနောက်အာဖရိကနှင့် အိန္ဒိယ ခြေလျင်တပ် များ နှင့် အမေရိကန် စက်မှုပညာရှင်များမှာ လည်း အဆင်သင့် ဖြစ်နေကြသည်။ ။

တပ်သားအင်အားမှာ (၁၄၀၀၀)ခန့်ပင် ရှိရာ ၎င်းတို့ စစ်ဆင်ရေးအ

တွက် အကြီးအကျယ်ဆုံးဟု ဆိုရပေမည်။

ဝင်းဂိတ်က ချင်းဒစ်တပ်သားများအားလုံးကိုလည်း မုတ် ဆိတ်ရိတ် ခွင့် ပြုလိုက်သည်။ ။

ယခင်တစ်ခေါက် စစ်ဆင်ရေး ထွက်စဉ်က မုတ်ဆိတ် ရိတ်ခွင့် မပြု သဖြင့် မျက်နှာပေါ်သို့ ဖုံးကျနေသောမုတ်ဆိတ်များ ကို သူ့ထက်ငါ ရိတ် ပစ်ကြလေသည်။ ။

တပ်တစ်တပ်လုံး မုတ်ဆိတ်များ ရိတ်ကြသော်လည်း ဝင်းဂိတ်က တော့ သူ၏ မုတ်ဆိတ်ရှည်များကို ရိတ်ဖယ်ခြင်းမပြု ပေ။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် စစ်ဆင်ရေးတွင် သူ့ကိုယ်တိုင် မလိုက်သေး သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

စေလွှတ်မည့် တပ်သားများကို လေယာဉ်ကွင်းသုံးခုပေါ် တွင် ဆင်း သက်စေရန် စီမံထားသည်။ ။

၎င်းတို့ မှာ 'ပစ်ကာဒီလီကွင်း' နှင့် 'ဘရော့ဒ်ဝေးကွင်း' တို့ ဖြစ်ပြီး ' ချောင်ရင်ဂီကွင်း' မှာ အရေးပေါ် ဆင်းသက်ရန် စီမံထားသောကွင်းဖြစ် လေသည်။ ။

လေယာဉ်ကွင်းသုံးကွင်း ရှိသောနေရာ မိုးကောင်း၊ အင်းတော်၊ ဗန်း မော် တြိဂံနယ်သုံးခုအတွင်း၌ ဖြစ်ပြီး တော တောင်ထူထပ်ကာ မြစ်ချောင်းများ လည်း ပေါလှသည်။ ။

ဂျပန်စစ်မျက်နှာ၏ နောက် မိုင် (၂၅၀)အတွင်းကျသည်။ ။

ပထမဆုံး စက်မဲ့လေယာဉ်များ သည် ခြေလျင်တပ်သား များကို တင် ဆောင်၍ မြေပြင်သို့ ဆင်းလျှင်ဆင်းချင်း ရန်သူများ ရှိမရှိကို ပြန်လည် သတင်းပို့ရမည်ဖြစ်သည်။ ။

ရန်သူကင်းရှင်းသည် နှင့် ခြေလျင်တပ်သားများ သည် ဘေးသို့ ဖြန့်ထွက်နေရာယူပြီး မြေထိုးစက်၊ မြေညှိစက်များ နှင့် ထိုစက်များကို ကိုင်တွယ်အသုံးပြုမည့် အမေရိကန် စက်မှုပညာ ရှင်များ စက်မဲ့လေယာဉ်များ ဆင်းသက်နိုင်အောင် ကွင်းပတ်ဝန်းကျင်မှ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။ ။

မြေထိုးစက်၊ မြေညှိစက်များ နှင့် ပညာရှင်များ ရောက်ပါ က ဂျစ်ကားများ ၊ ဝန်တင်တိရစ္ဆာန်များ ၊ အမြှောက်များ ၊ သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေးယာဉ်များ နှင့် ဆက်သွယ်ရေးစက်များ တင်ဆောင် လာမည့် စီ(၄၇) ဒါကိုတာ လေယာဉ်ကြီးများ ဆင်းသက်နိုင် လောက်သော လေယာဉ်ကွင်းများ ဖောက်လုပ်ကြရန်ဖြစ်သည်။ ။

အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်ပါက ဂျပန်များကို တိုက်ခိုက်ရန် ချီတက်ကြရန် စီမံထားသည်။ ။

ယ-ရက်ကို (၁၉၄၄)ခု၊ မတ်လ(၅)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်ပိုင်းအချိန်ကို သတ်မှတ်ထားသည်။ ။

စစ်မထွက်မီကတည်းက အစီအစဉ်များကို လိုလေ သေး မရှိအောင် စီမံထားသည်။ ။

ထိုအချိန်မှာ ပင် ဝင်းဂိတ် စီစဉ်သော ပရိယာယ် စစ် ဆင်ရေးကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ။

တောတစ်တောလုံးတွင် လေထီးတပ်သားအတုများကို ချပေးခဲ့လေသည်။ ။

ထိုအစီအစဉ်မှာ ဂျပန်များကို လှည့်စားရန်အတွက်ဖြစ် သည်။ ။ လေထီးတပ်သားအတုများကို ချရာမှာ တော့ လေယာဉ် ကွင်းများ ရှိသော ပ

စံကာဒီလီနှင့် ဘရော့ဒ်ဝေးဟု အမည်ပေး ထားသောနေရာများကိုတော့ ကွက်လပ်ချန်ထားခဲ့သည်။ ။

ဂျပန်တို့ သင်္ကာမကင်း မဖြစ်စေရန် လေယာဉ်ဆင်းရန် လျာထား သောအကွက်များကို ဝေးဝေးမှ ရှောင်ရှားရန်လည်း အမိန့်ပေးထားလေ သည်။ ။

သို့သော်လည်း ဝင်းဂိတ်စီစဉ်သလိုတော့ ချောချောမော မော မဖြစ်ခဲ့ ပေ။ ။

လေတပ်မှ လေယာဉ်တစ်စင်းသည် လျှို့ဝှက်ထား သောနေရာများ ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူသွားသည်။ ။

ထိုလေယာဉ်မှူးသည် ဝင်းဂိတ်နှင့် မသင့်မြတ်သော ဗိုလ်ချုပ်တစ်ဦး ၏ ဘက်တော်သားဖြစ်လေသည်။ ။

၎င်းတို့ သည် ထိုအစီအစဉ်ကို ဝင်းဂိတ်မသိအောင် လျှို့ဝှက်ဆောင် ရွက်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ဝင်းဂိတ်တို့ သတ်မှတ်ထားသောနေ့ ရောက်သောအခါ ရပ်ရွန်သည် ဗိုလ်မှူးကြီး အာရ်၊ ဘီ၊ စမစ်သ် မောင်းသော ဘီ-၂၅ လေယာဉ်ကြီးဖြင့် ထွက်ခွာသွားလေသည်။ ။

လေယာဉ်သည် ပထမ ဘရော့ဒ်ဝေးသို့ ပျံသန်းသည်။ ။ အောက်မှာ မြင်နေရသော ကွက်လပ်ကြီးမှာ ခြေရာလက်ရာ မပျက် လူသူကင်းရှင်း စွာ ရှိနေလေသည်။ ။

ဗိုလ်မှူးကြီးစမစ်သ်သည် ၎င်း၏ လေယာဉ်ကို ပစ်ကာ ဒီလီဘက်သို့ လှည့်ပြန်သည်။ ။

ထိုကွင်းသို့ ရောက်သောအခါမှ ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာမြင် ကွင်းများကို မ

သဲမကွဲ တွေ့ရလေသည်။ ။

အခြားမဟုတ်ပေ...။

ကွင်းအတွင်းမှာ ကန့်လန့်ချထားသောအရာများကို လှမ်းမြင်ရသဖြင့် ပိုမိုသေချာအောင် လေယာဉ်ကို နိမ့်နိုင်သမျှ နိမ့်အောင် ပျံသန်းပြီး အသေအချာ ကြည့်သောအခါ ကွင်း အတွင်း၌ သစ်လုံးကြီးများ ရာထောင်ချီ၍ ချထားသည် ကို တွေ့ရ သဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူပြီးနောက် မိမိစခန်းသို့ ပြန်လှည့်ခဲ့ရလေ သည် ။

ဓာတ်ပုံများ ဆေးပြီးအခါ လာလာဂတ်သို့ စကားပြော ကြေးနန်းဖြင့် သတင်းပို့ရန် ကြိုးစားသော်လည်း စစ်ထွက်ကာနီး ရေဒီယိုအားလုံး အသံမထွက်ရန် အမိန့်ပေးထားသောကြောင့် ပို့၍ မရပေ။

ကူးထားသောဓာတ်ပုံများ မခြောက်သေးမီ စကားပြော ကြေးနန်းဖြင့် ဆက်သွယ်ပြောကြားရန် ကြိုးစားသော်လည်း မရ ပေ။ အချိန်ကလည်း ညနေစောင်း လာပြီဖြစ်သောကြောင့် စစ် ဆင်ရေးအချိန်ကလည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် နီးကပ်လာချေပြီ။ စစ်ဆင်ရေးအတွက် အဓိက အရေးကြီးသော လေယာဉ်ကွင်း များ ၏ အခြေအနေကို သတင်းပို့ရန် သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးကြီးနေလေသည် ။

အကယ်၍ အချိန်မီ သတင်းပို့မပေးနိုင်ပါက အားလုံး သေကြေပျက်စီးရမည့် အန္တရာယ်ကြီးနှင့် ကြုံတွေ့ရပေတော့ မည်။

နောက်ဆုံးတော့ ရပ်ရွန်သည် ဓါတ်ပုံများကို ကော့ခရန် လက်သို့ အမြန်ဆုံး ရောက်အောင် ပေးအပ်ရန် ညွှန်ကြားလိုက် ပြီး တိုက်လေယာဉ်တစ်စီးကို လွှတ် လိုက်လေသည် ။

သူကိုယ်တိုင်က အပေါ့စားလေယာဉ်တစ်စီးဖြင့် နောက် မှ လိုက်ခဲ့

လေသည် ။

သူရောက်သွားသောအခါ ဓါတ်ပုံများက ရောက်နှင့် နေ ကြလေပြီ။

ကော့ခရန်က ဗိုလ်ချုပ်ဝင်းဂိတ်အား မှတ်တမ်းဓါတ်ပုံ များ ပြလေသည် ။

ဗိုလ်ချုပ်ဝင်းဂိတ်မှာ ကင်းထောက်ခြင်း မပြုလုပ်ရန် တားမြစ်ထားသောနေရာမှ ဓါတ်ပုံများကို မြင်သောအခါ ဒေါသ ဖြစ်သွားသော်လည်း အခြေအနေက လွန်ခဲ့လေပြီ။

သို့ကြောင့် စစ်ဆင်ရေးအတွက် ရောက်နေကြသော အမှတ်(၁၄) တပ်မတော်တပ်မှူးကြီး၊ ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး စလင်း နှင့် ဒေလီမြို့ သေနာပတိစစ်ဌာနချုပ်မှ ထိပ်တန်းအရာရှိကြီးများ မှာ ဓါတ်ပုံများကို ကြည့်ကာ အကျပ်ရိုက်သွားကြတော့သည် ။

ထိုအချိန်မှာ ဝင်းဂိတ်နှင့် စလင်းတို့ နှစ်ယောက်မှာ စိတ် တူကိုယ်တူ လက်တွဲဖော်များ ဖြစ်ကာ တိုင်ပင်ဖော်တိုင်ပင်ဖက် များ လည်း ဖြစ်ကြလေရာ နှစ်ယောက်သား ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ တိုင်ပင်ကြလေသည် ။

နှစ်ယောက်သား တိုင်ပင်ပြီးနောက် ဝင်းဂိတ်က ဖျတ် ကနဲ လှည့်ထွက်သွားပြီး 'ကဲလ်ဗတ်' ထံသို့ သွားလေသည် ။

"ပစ်ကာဒီလီကို မသုံးနိုင်တာကတော့ သေချာသွားပြီ၊ ဒါပေမယ့် ဘရော့ဒ်ဝေးနဲ့ ချောင်ရင်ဂီကို သွားရင် ရနိုင်တယ်၊ ခင်ဗျားသွားနိုင်မလား"

ဟု မေးသည် ။

ချောင်ရင်ဂီမှာ အရံအတွက် ထားသောကွင်းဖြစ်သည် ။

"အခုမှ မသွားရင် လသာရက်ကို ပြန်ပြီးစောင့်ရဦးမယ်၊ ရာသီဥတု

ကလည်း နောက်ကျ လာပြီ၊ ဒါဟာ နောက်ဆုံးအခွင့် အရေးပဲ၊ အခုမှ မထွက်ရင် တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ထွက်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး ၊

စလင်းနဲ့ လေယာဉ်မှူးတွေအားလုံးကတော့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေကြပြီ၊ ကျုပ်သဘောကတော့ အခုပဲ ထွက်စေချင် တယ်၊ ခင်ဗျားသဘောက ဘယ်လိုလဲ"

ဟု ပြောသောအခါ ကဲလ်ဗတ်က...

"ကျွန်တော်သွားမယ်၊ ကျွန်တော့်သဘောကတော့ တပ် မဟာတစ်ခုလုံးကို ဘရေဒ်ဝေးကွင်းကိုပဲ ခေါ်သွားချင်တယ်၊ ချောင်ရင်ဂီကို ထည့်ရင် နှစ်စုကွဲသွားလိမ့်မယ်၊ နှစ်နေရာ မခွဲဘဲ တစ်နေရာတည်း ဆင်းတော့ ပိုပြီးအချိန်ရတာပေါ့"

ဟု ပြန်ပြောလေသည် ။

ထိုစကားကြားသောအခါမှ ဝင်းဂိတ်မှာ အလုံးကြီး ကျ သွားလေတော့သည် ။

သူတို့ အတွက် အချိန်က များများ မကျန်တော့ပေ။

လသာရက် နှစ်ညသုံးညသာ ကျန်တော့သည် ။

လူပေါင်း(၁၄၀၀၀)၊ လားကောင်ရေ ထောင်ပေါင်းများ စွာနှင့် အမြောက်အမြား၊ ထောက်ပံ့ရေးပစ္စည်းများ နှင့် ခံတပ် ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်းများကို လေကြောင်းမှ သယ်ပို့ရန် နှစ် ရက်သုံးရက်သာ အချိန်ကျန်တော့သည် ။

ထိုအချိန်လောက်ဆိုလျှင်ပင် ဂျပန်တပ်သားများက သူ တို့ ရည်ရွယ်ချက်ကို ရိပ်မိတန်သလောက် ရိပ်မိနေကြပေရော့ မည်။ အကယ်၍ ယခုချက်ချင်း မလုပ်ဘဲ နောက်လသာရက် အထိ စောင့်ဆိုင်းနေပါက ဂျပန်

တပ်များက သူတို့ စစ်ဆင်ရေး တစ်ခုလုံး ချေမှုန်းပစ်ရန် စီမံကြမည်မှာ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲ ပင်။

သို့ကြောင့် စစ်ဆင်ရေးကို မတ်လ(၅)ရက်နေ့တွင် စတင်ဆောင်ရွက်ကြလေသည် ။

ထိုနေ့ သန်းခေါင်ယံ မတိုင်မီ တစ်နာရီခန့်အလိုတွင် သတ်မှတ်ထားသောနေရာသို့ စတင်ဆင်းသက်ကြလေသည် ။ ခြေလျင်တပ်များကို ဦးစီးသော ဗိုလ်မှူးချုပ်ကဲလ်ဗတ်နှင့် လေယာဉ်မှူးများ ၊

စက်မှုကျွမ်းကျင်သူများကို ဦးစီးသည့် ဗိုလ်မှူးကြီး အယ်လီဆင်တို့အား ပေးလိုက်သော ညွှန်ကြားချက်မှာ ...

၎င်းတို့ မြေပြင်သို့ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း လာလာ ဂတ်အခြေစခန်းသို့ ရေဒီယို သို့မဟုတ် ရေဒီယိုတယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်သတင်းပို့ရန်ဖြစ်သည် ။

သို့သော် နာရီများ အတန်ငယ်ကြာသည် အထိ မည်သည့် ဆက်သွယ်မှုသတင်းမှ ရောက်မလာခဲ့ပေ။

မကြာမီ စက်မဲ့လေယာဉ်များကို ဆွဲလေယာဉ်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သော သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးလေယာဉ်များမှာ စခန်းသို့ တဖွဲဖွဲ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြလေသည် ။

ထိုအခါ ဆက်သွယ်ရေးအရာရှိများက အခြေအနေမှန် သိရန် လိုက်လံစုံစမ်းကြသည် ။

ပြန်ရောက်လာသော လေယာဉ်မှူးအချို့က...

"မြေပြင်ပေါ်မှာ တော့ မီးလောင်ပြီး ရှုပ်ထွေးနေတာ တွေ့ခဲ့ရတယ်၊ လေယာဉ်လမ်း လွဲချော်မှု တစ်ခုခုဖြစ်နေတယ်လို့ ယူဆစရာရှိပါတယ်"

ဟု ခန့်မှန်းပြောဆိုကြသည်။ ။

ထိုသတင်းကြားသောအခါ ဝင်းဂိတ်မှာ များစွာစိတ်ပူ သွားလေသည်။ ။

အော့ဒ်ဝင်းဂိတ်အဖို့ ယခင်က စစ်မြေပြင်တွင် တိုက်ခိုက်ရေးတပ်မှူးဘဝနှင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသဖြင့် သတင်းပို့ခြင်းကို စောင့်စရာမလိုဘဲ အခြေအနေကို ချက်ချင်းသိခွင့်ရလေသည်။ ။

ယခု စစ်ဌာနချုပ်၏ ထိပ်တန်းဦးစီးမှူးဘဝဖြင့် နောက်တန်းမှာ ကျန်နေခဲ့ရာမှ လက်အောက်ခံအရာရှိများ လာရောက် သတင်းပို့ရန် စောင့်မျှော်နေရသည်။ ။

သို့သော် မည်သူကမှ ရောက်မလာကြပေ။

သူသည် နောက်တန်းမှာ ရှိနေစဉ်မှာ ပင် လေယာဉ်မှူး တို့ ၏ ကံကြမ္မာကို စိုးရိမ်ပူပန်လျက်ရှိနေလေသည်။ ။

မတ်လ(၆)ရက်နေ့တွင် ကဲလ်ဗတ်ထံမှ သတင်းပို့ချက် ဝင်လာသည်။ ။

သတင်းပို့ချက်က စကားသုံးခွန်းသာ ကြားလိုက်ရပြီး ပျောက်သွားလေသည်။ ။

"ပဲပိစပ်...ပဲပိစပ်...ပဲပိစပ်"

ဟူသော သတင်းပို့ချက်ဖြစ်သည်။ ။

ထိုစကား၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ ...

စစ်ဆင်ရေး ဘေးအန္တရာယ်ဆိုးများ ဖြင့် ကြုံတွေ့နေရပြီ ဖြစ်ကြောင်း သတင်းပို့ချက်ပင်ဖြစ်သည်။ ။

ထိုသတင်းပို့ချက် ကြားသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်ဝင်းဂိတ်မှာ များစွာစိုးရိမ်တုန်လှုပ်မှုဖြစ်သွားလေသည်။ ။

သို့သော်လည်း ၎င်းအခြေအနေ ပျက်နေသည် ကို မည်သူမှ မရိပ်မိအောင် ဖုံးကွယ်ထားလေသည်။ ။

အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော်...

အခြားအရာရှိများ တွေ့လျှင် ဝမ်းသာမည်စိုးသော ကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ။

နောက်ထပ်လေးနာရီခန့်ကြာသောအခါ သတင်းပို့ချက် တစ်ခုထပ်ဝင်လာသည်။ ။

"ဝက်အူချောင်း ဝက်အူချောင်း ဝက်အူချောင်း"

ဟူသော စကားဝှက်ဖြစ်သည်။ ။

အဓိပ္ပါယ်မှာ ..

အခြေအနေကောင်းသည် ၊ ဆက်လုပ်ပါ ဟူသော အဓိပ္ပါယ် ဖြစ်သည်။ ။

ထိုသတင်းပို့ချက် ကြားရသောအခါမှ ဝင်းဂိတ်အပါ အဝင် တပ်သားများမှာ ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်သွားကြလေတော့ သည်။ ။

ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ် အပျက်မှာ ...

ဘရော့ဒ်ဝေးကွင်းထဲသို့ အခြားလေယာဉ်ပျံများ ဆင်းသက်နိုင်ဖို့ လမ်းပြရန်အတွက် မီးထွန်းစက်ကိရိယာများ တင်ဆောင်ထားသော စက်မဲ့လေယာဉ်မှာ လမ်းချော်ပြီးနောက် တောထဲတွင် ပျက်စီးသွားသည်။ ။

အယ်လီဆင်၏ စက်မဲ့လေယာဉ်ကိုယ်တိုင် မြောင်း တစ်ခုအတွင်းသို့

ထိုးဆင်းသွားခဲ့လေသည်။ ။

ဗိုလ်ချုပ်မှူးကဲလ်ဗတ်ကို သယ်ဆောင်လာသော စက်မဲ့ လေယာဉ်မှာ အဲလီဆင်၏ လေယာဉ်မှာ အဲလီဆင်၏ လေယာဉ် ကို ထူး ထူးဆန်းဆန်း ခုန်ကျော်သွားပြီး ကံအားလျော်စွာ မည်သူ တစ်ဦးတစ် ယောက်မှ ထိခိုက်ခြင်းမရှိဘဲ လွတ်ကင်းသွားခဲ့လေ သည် ။

ထိုသို့လွတ်သွားသည် နှင့် ချက်ချင်းပင် အခြားစက်မဲ့ လေယာဉ်များ ဆင်းသက်နိုင်အောင် ဓါတ်ဆီများ လောင်း၍ မီးတောက်များ ရှို့ကာ ပြခဲ့ကြသည် ။

ထိုသို့ရှို့လိုက်တော့မှ မီးရောင်ဖြင့် လေယာဉ်ကွင်း၏ အနေအထား ကို ကောင်းစွာတွေ့မြင်ရတော့သည် ။

လေယာဉ်ကွင်းမှာ သာမန်မဟုတ်ဘဲ ကျင်းများ ၊ ချိုင့် များ ၊ သစ်တုံး များ ၊ ချုံနွယ်များ နှင့် တမင်ထောင်ထားသော ထောင်ချောက်တစ်ခုဖြစ် မှန်း တွေ့ရလေတော့သည် ။

သို့ကြောင့် နောက်ကျသွားခဲ့ချေပြီ၊

သူတို့ အချက်ပြသောမီးရောင်များကို တွေ့မြင်ကြသဖြင့် အခြားစက် မဲ့လေယာဉ်များက တစ်စင်းပြီးတစ်စင်း ဆင်းသက် လာကြသည် ။

"ဘုရားရေ..တခြားစက်မဲ့လေယာဉ်တွေ ဆင်းလာ ကြပြီ"

စက်မဲ့လေယာဉ်များမှာ အချို့ခပ်နိမ့်နိမ့်၊ အချို့မြင့်မြင့်၊ အချို့လည်း လရောင်နှင့် မီးရောင်ကို အားပြုကာ မြေပြင်သို့ ချောချောမောမော ဆင်းသက်နိုင်ရန် ကြိုးစားနေကြသည် ။

ကဲလ်ဗတ်နှင့် အဲလီဆင်များမှာ ထိုမြင်ကွင်းကို ကြည့် ရင်း သွေးပျက်လုမတတ်ဖြစ်သွားကြသည် ။

မီးရောင်မြင်သဖြင့် ဆင်းလာသော စက်မဲ့လေယာဉ် များမှာ အပျက် အစီးဘဝနှင့် သာ နိဂုံးချုပ်သွားကြသည်။ ။

တစ်စင်းပြီးတစ်စင်း ထိုးဆင်းလာရာ ခဏချင်းမှာ ပင် အပျက်အစီး ပုံကြီးက မြင့်သည် ထက် မြင့် လာပြီး များ သည် ထက် ပိုများ လာတော့ သည်။ ။

စက်မဲ့လေယာဉ်များ တစ်စုံတစ်ခုနှင့် အရှိန်ပြင်းစွာ ဝင် တိုက်မိပြီး ပေါက်ကွဲသံများမှာ ပူဖောင်းများ စွာကို ထိုးဖောက်နေ သကဲ့သို့ အဆက် မပြတ် ပေါ်ထွက်နေသည်။ ။

စက်မဲ့လေယာဉ်ကိုယ်ထည်မှာ ပါးလွှာသောကြောင့် စက္ကူအိတ်များ ရိုက်ခွဲသလို အလွယ်တကူ ပေါက်ကွဲထွက်ကုန် လေသည်။ ။

၎င်းတင်ဆောင်လာသော မြေထိုးစက်၊ မြေညှိစက်များ မှာ လွင့်ထွက်သွားပြီး သစ်ပင်များ နှင့် ဝင်တိုက်မိသဖြင့် ကျိုးပဲ့ ပြိုလဲသံများ ၊

အပျက်အစီးများကြားမှာ ညှပ်နေသောကြောင့် လူတို့ ၏ အော်ဟစ် ညည်းညူသံများက အဆက်မပြတ် ပေါ်ထွက်နေ သည်။ ။ ဆေးအဖွဲ့များ ကလည်း ဒဏ်ရာရသူများကို အစွမ်းကုန် ပြုစုပေးကြရသည်။ ။

အချို့စက်မဲ့လေယာဉ်များက သူတို့ ခေါင်းပေါ်မှ ကပ်၍ ထိုးဆင်း လာသည် ကိုပင် မရှောင်နိုင်တော့ဘဲ အပျက်အစီးများ ကြားမှ အသက်ရှင်နေသူများ ၊ ဒဏ်ရာရနေသူများကို အစွမ်း ကုန် ကုသပေးကြရသည်။ ။

ခါတ်ငွေ့မီးရောင်များ ဖြင့် ခြေလက်ဖြတ်တန်ဖြတ်၊ သွေး တိတ်အောင် ပတ်တီးစည်းပေးသူကစည်း၊

သတိမေ့မျောနေသူများကို သတိပြန်ရအောင် ပြုစုသူ က ပြုစုနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေတော့သည်။ ။

ဗိုလ်မှူးချုပ်ကဲလ်ဗတ်အမြင်မှာ တော့ ယခုကဲ့သို့ ပျက်စီး ဆုံးရှုံးမှုများ သည် တပ်သားများ ၊ စက်မဲ့လေယာဉ်များ ပျက်စီး ဆုံးရှုံးခြင်းသာ မဟုတ်ဘဲ ဝင်းဂိတ်၏ မျှော်လင့်ချက်များ ပါ ပျက်စီး ဆုံးရှုံးခြင်း ဟု မှတ်ယူနေသည် ။

သူ့အနေနှင့် နောက်ထပ် စက်မဲ့လေယာဉ်များ မဆင်း သက်အောင် အချိန်မီ တားဆီးရန်ဖြစ်သော်လည်း ရေဒီယိုက ပျက်စီးသွားခဲ့ချေပြီ။

သို့ကြောင့် မည်သည့် သတင်းမှ မပို့နိုင်ဘဲ ရှိရာမှ နောက်ဆုံး ကံ အားလျော်စွာ စက်တစ်လုံး ရသဖြင့် 'ပဲပိစပ်' ဟူသော စကားတစ်လုံး သာ ပို့နိုင်ခဲ့သည် ။

သို့သော်လည်း ထိုစက်မှာ လည်း ပဲပိစပ် စကားတစ်လုံး သာ ပို့နိုင်ပြီး ပျက်စီးသွားခဲ့လေသည် ။

တောတစ်တောလုံး လူနာညည်းသံများ သာ ဖုံးလွှမ်းနေ ပြီး မိုးလင်း ရန်သာ စောင့်ဆိုင်းနေကြလေသည် ။

အလင်းရောင် သမ်းလာသောအချိန်တွင် ကောင်းကင် မှ လေယာဉ်ပျံတစ်စီး၏ စက်သံကို ကြားရသည် ။

ဂျပန်တပ်က သူတို့ ကို တွေ့သွားပြီအထင်နှင့် လက်လှမ်း မီရာ အမြောက်များကို ဆွဲကြသေးသည် ။

နောက်မှ ထိုလေယာဉ်မှာ ဒါကိုတာလေယာဉ်တစ်စင်း ဖြစ်ပြီး စက် မဲ့လေယာဉ်တစ်စင်းကို ဆွဲလာခြင်း ဖြစ်၏။

သူသည် နောက်ကျပြီးမှ ရောက်လာခြင်း ဖြစ်ဟန်ရှိ သည် ။ ထိုကဲ့သို့ နောက်ကျပြီးမှ ရောက်လာခြင်းကပင် စစ်ပွဲ အခြေအနေကို ပြောင်းလဲပစ်လိုက်သကဲ့သို့ ရှိချေသည် ။ ပထမ တော့ ထိုလေယာဉ် ဆင်းလာမည်

ကို အားလုံးက စိုးရိမ်သွားကြ သည် ။

"သူဆင်းလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ဆင်းလာရင် အပျက်အစီးတွေနဲ့ တိုက်မိပြီး သေမှာ ပဲ"

ဟု အဲလီဆင်က အော်သည် ။

သူတို့ သည် မီးကျည်ပစ် ပစ္စတိုနှင့် အချက်ပြ လွှဲထုတ် ရန် ကြိုးစားကြသည် ။

သို့သော် သေနတ်တစ်လက်မှ ရှာမတွေ့ပေ။

သေနတ်ရှာမတွေ့သောကြောင့် ဓါတ်ဆီမီးတုတ်များ ရှိရာသို့ ပြေးကြပြန်သည် ။

ဓါတ်ဆီမီးတုတ်များကလည်း မီးလောင်နေပြီဖြစ်သဖြင့် ငြိမ်းသတ်ရန် မလွယ်တော့ပေ။

သို့ကြောင့် ကွင်းအစွန်အဖျားသို့ ပြေးထွက်ကာ စောင့် နေကြသည် ။ ဆွဲလာသော ဒါကိုတာလေယာဉ်က ကြိုးမဲ့လေ ယာဉ်ကို ဖြုတ်ချထားခဲ့လေပြီ။

စက်မဲ့လေယာဉ်က ကောင်းကင်မှာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ပင် ပျံဝဲနေသည် ။

အောက်မှ မော့ကြည့်နေသူများကတော့ မကြာမီ အပျက်အစီးဘဝသို့ ရောက်ရတော့မည်ဟု တွေးနေကြသည် ။

မကြာမီ မရှုမလှ သေကြေပျက်စီးရမည့် မြင်ကွင်းကို ထပ်မံတွေ့ရတော့မည်မို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေရုံမှ တစ်ပါး အခြား မတတ်နိုင်တော့ပေ။

စက်မဲ့လေယာဉ်က မြေပြင်သို့ ဆင်းရန် တည့်လိုက် သည် ။ ထိုအခါ မှ လေယာဉ်မှူးသည် အဆင်းလမ်းတွင် အပျက် အစီးပုံကြီးကို တွေ့မြင် သွားပြီး လေယာဉ်ကို ရုတ်တရက် ဆွဲတင် လိုက်သည် ။

သို့သော် မလွတ်တော့ပေ။

ကွင်းအစွန်သို့ ရောက်ရုံသာရောက်ပြီး အရှိန်ဖြင့် သစ် ပင်များကို ဝ င်တိုက်လေတော့သည် ။

စက်မဲ့လေယာဉ်ထဲမှာ ပါလာသူအားလုံး သေပြီဟု သာ အားလုံးထင် လိုက်ကြသည် ။

သို့သော်လည်း ကံတရားက သူတို့ အားလုံးကို ဖေးမပေး လိုက်လေ သည် ။

စက်မဲ့လေယာဉ် ပျက်သွားသော်လည်း လေယာဉ်ပေါ် မှာ ပါလာ သောလူများ တစ်ယောက်မှ မသေခဲ့ပေ။

ထိုအခြေအနေကပင် ကံကြမ္မာအလှည့်အပြောင်းကို ဖြစ်စေရုံမက စ ဖ်ဆင်ရေးတစ်ခုလုံး၏ အဖြေကိုပါ ပြောင်းလဲနိုင် ခဲ့ကြသည် ။

စက်မဲ့လေယာဉ်ပေါ်၌ ဗိုလ်ဘရော့ကာအမည်ရှိ အမေ ရိကန် အင်ဂျ င်နီယာတစ်ယောက်နှင့် မြေထိုးစက်၊ မြေညှိစက် များ ၊ စက်မောင်းသူများ ပါ လာလေသည် ။

ထိုမျှ လေးလံသောဝန်ဖြင့် သစ်ပင်ကို ဝင်တိုက်ရာ အရှိန်ပြင်းလွန်း သောကြောင့် စက်မဲ့လေယာဉ်၏ တောင်ပံနှစ် ဖက်စလုံး ပြတ်ထွက်သွားသည် ။

မြေထိုးစက်ကြီးမှာ အမြောက်မှ ပစ်လွှတ်လိုက်သော အမြောက်ကျ ည်ဆံကဲ့သို့ တဟု န်ထိုးမြောက်တက် လာပြီး စက်မဲ့ လေယာဉ်ရှေ့ပိုင်း

တစ်ခုလုံး ဖောက်ထွက်သွားပြီးနောက် ချုံများ အတွင်းသို့ ရောက်သွား
တော့သည်။ ။

နောက်မှ တဖြည်းဖြည်း ပြန်လျှောကျ လာပြီးနောက် မြေပေါ်သို့ ကျ
လာသည်။ ။

သစ်ပင်ကြီးများ နှင့် မတိုက်ဘဲ သေးငယ်သော သစ်ချုံ များ နှင့် သာ
တိုက်မိသဖြင့် ပိုက်များ ဖြင့် ဆီးဖမ်းထားသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေသည်။ ။

မြေထိုးစက်ကြီး အရှိန်ဖြင့် ထိုးထွက်သွားစဉ်က ဘရော့ ကားတို့ လူ
စုမှာ ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် သီသီကလေး လွတ် မြောက်သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။ ။

မြေထိုးစက်ကြီးနှင့် မြေထိုးစက်အလုပ်သမားများ လွတ်
မြောက်သွားရုံမက မြေထိုးစက်ကြီးမှာ လည်း ပကတိ အကောင်း တိုင်း
ရှိနေသေးသည်။ ။

ဗိုလ်ဘရော့ကားက မြေထိုးစက်ကြီးကို စစ်ဆေးနေလေ သည်။ ။

ကဲလ်ဗတ်နှင့် အယ်လီဆင်တို့ နှစ်ယောက်မှာ မူ အပျက် အစီးပုံများ
ကို ကြည့်ပြီး စိတ်ပျက်အားငယ်လျက်ရှိနေကြသည်။ ။

၎င်းတို့ တွင် လူ(၃၀)သေဆုံးပြီး (၂၁)ဦး ဒဏ်ရာရနေကြ သည်။ ။ ထွက်လာခဲ့သော စက်မဲ့လေယာဉ်(၅၄)စီးအနက် (၃၇)စီး မှာ ဘရော့ဒ်ဝေးကွင်းပေါ်သို့ ဆင်းသည့် လေယာဉ်က ဆင်းနိုင် ပြီး ပျက်သည့် လေယာဉ်က ပျက်စီးသွားလေပြီ။

(၆)စီးမှာ ဂျပန်နယ်မြေအတွင်းသို့ ရောက်သွားသည်။ ။ ကျန်လေယာဉ်များမှာ အာသံနယ်ထဲ၌ ပျက်စီးသွားကြသည်။ ။ ကဲလ်ဗတ် လက်အောက်မှာ လူ(၃၅၀)ရှိသည်။ ။

သို့သော် ကွင်းမှာ သားသတ်ရုံကဲ့သို့ ဖြစ်နေချေပြီ။ ယူဆောင်လာ သောမြေထိုးစက်နှင့် မြေညှိစက်များမှာ သုံးမရ တော့လောက်အောင် ကျိုးပဲ့ပျက်စီးနေကြလေပြီ။

ကဲလ်ဗတ်မှာ သူ၏ ပထမဆုံး ဦးဆောင်သော စစ်ဆင် ရေးမှာ ထိုကဲ့ သို့ အပျက်အစီးများ နှင့် စတင်ကြုံတွေ့ရသဖြင့် များ စွာစိတ်ဓါတ်ကျနေ တော့သည် ။

ထိုအချိန်မှာ ပင် ဗိုလ်ဘရော့ကား အနားရောက်လာ သည် ။ သူသ ည် အရပ်မြင့်မြင့်နှင့် စိတ်ဓါတ်တည်ငြိမ်ဟန် ရှိသည် ။

"ဘယ်လိုလဲ ဗိုလ်ကြီး၊ ကွင်းကတော့ မြင်တဲ့ အတိုင်းပဲ ရှုပ်ယှက်ခ တ်နေတော့တာပဲ"

"မှန်ပါတယ်"

"မြေညှိစက်အခြေအနေကရော ဘယ်လိုရှိသလဲ"

ထိုမေးခွန်းကို မေးရသော်လည်း စိတ်ထဲမှာ အားလျော့ လျက်ရှိနေ သည် ။

"မြေတူးစက်ရော မြေညှိစက်ပါ ကံအားလျော်စွာ အသုံးပြုလို့ ရပါ သေးတယ်"

"ဟင်...တကယ်ပဲလား၊ ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ အားလုံး အခြေခံစခန်း ရော ကံအောင် ပြန်ခေါ်သွားနိုင်လောက်အောင် ဒီကွင်းကို ရှင်းပေးလို့ ဖြစ်မ လား"

"ဖြစ်နိုင်ပါတယ်"

"ဒီလိုဆိုရင် စစ်ဆင်ရေးအတွက် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး

လေယာဉ်ကြီးတွေ ဆင်းနိုင်အောင် လုပ်ရမယ်၊ အချိန်ဘယ်
လောက်ကြာမလဲ"

ဟု စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် မေးလိုက်သည်။ ။

"အခြေအနေကတော့ အတော်ဆိုးပါတယ်ခင်ဗျား၊ ဒါပေမယ့်
ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ လူတွေ အကူအညီရမယ် ဆိုရင်တော့ ဒီက နေ့ ညနေပိုင်းမှာ
ပြီးမှာ ပါ"

ထို့နောက်...

လူအင်အားသုံး၍ စက်ကြီးနှစ်လုံးဖြင့် ဆောင်ရွက်ကြ ရာ ပြောသည့်
အတိုင်း ညနေပိုင်းတွင် လေယာဉ်များ ဆင်းနိုင် လောက်အောင် ကွင်းအ
ခြေအနေ ကောင်းသွားလေတော့ သည် ။

ညနေပိုင်းတွင် အခြားနေရာများ ထက် ပြန့်ပြူးသွား သော မြေပြင်
ပေါ်သို့ ဒါကိုတာလေယာဉ် စတင်ဆင်း လာပြီး နောက်ထပ်လေယာဉ်
ပေါင်း(၅၄)စင်း ဆင်းသက်နိုင်ခဲ့သည် ။

နောက်ထပ်ရက်ပေါင်းအနည်းငယ်အတွင်းမှာ ...

ဒါကိုတာများက အခေါက်ပေါင်း(၆၆၀)၊ စက်မဲ့ လေယာဉ်ပေါင်းက (၇၈)စီး ပျံသန်းရောက်ရှိ လာပြီး တပ်သား (၉၀၅၂)ယောက်၊ ဝန်တင်တိ
ရစ္ဆာန်(၁၃၆၀)၊ ပစ္စည်းအသုံး အဆောင်တန်ချိန်(၂၅၀)တို့ ကို သယ်ယူပို့
ဆောင်ပေးနိုင်ခဲ့သည် ။

ဂျပန်တပ်များ လာရောက်တိုက်ခိုက်သောအခါ ချင်းဒစ် တို့ သည် မီး
ရှို့ရေးစခန်းသစ်များ ထူထောင်ရန် အခြားနေရာများ သို့
ရွှေ့ပြောင်းသွားနိုင်ခဲ့ကြလေပြီ။

